

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3418

4 PAGINI — 20 BANI

Joi 12 mai 1960

IN CINSTEA CELUI DE AL III-LEA CONGRES AL P. M. R.

Fiecare brigadă — un colectiv fruntaș

La Uzinele „Unirea” din Cluj rezultatele întrecerii le-am găsit consemnate laconic în evidența sectoarelor: turnătorie — 18 aprilie: la lotul de 144 piese, reperul 290-2412, rebuți — zero; 19 aprilie — s-au turnat 15 bucăți din reperul F.K. 1831, rebuți — zero; 20 aprilie — s-au turnat două piese din reperul CI-20 în greutatea de 220 kg. O piesă complicată și foarte greu de turnat, rebuți — zero. La 1.500 tone de piese recepționate pînă la această dată procentul celor respinse a scăzut cu 1 la sută în comparație cu lunile precedente. Sector III montaj, 28 aprilie: economii de regie 2.200 lei.

Cum este organizată munca brigăzilor de producție ale tineretului ca toate acestea să obțină în întrecere asemenea rezultate ca cele amintite mai sus? Ca să folosească organizația U.T.M. în scopul ridicării muncii fiecărei brigăzi? Ce va face ea de acum înainte în această direcție? Toate acestea au constituit subiectul unei discuții colective cu responsabili mai multor brigăzi de tineret din uzină.

O condiție principală pentru ca brigăzile din secția noastră să devină fruntașe în întrecere — a spus Ludovic Citron, secretarul organizației U.T.M. de la strungărie — este dobîndirea unei înalte calificări profesionale. Sub conducerea celor mai buni ingineri, în sector au funcționat pînă acum cercuri de minim tehnic. Datorită faptului că tematica a cuprins și a dezvoltat pe larg problemele de bază ale meseriei de strungar sau frezar, datorită buneii lor organizări, aceste cursuri au folosit mult tineretului. În mod deosebit însă, ele au venit în sprijinul celor peste 50 tineri care au absolvit în astă toamnă școala profesională și care aveau mai puțină experiență în producție. Cei mai mulți dintre ei, datorită acestor cursuri în lunile martie și aprilie au reușit să-și ajungă din urmă tovarășii cu mai multă vechime în producție.

— Pentru ca să dobîndim o înaltă calificare — a continuat tânărul Dezideriu Balint ideea

lui Ludovic Citron — noi trebuie să organizăm practic cunoașterea și însușirea literaturii tehnice de specialitate de către fiecare tînr. Din discuțiile noastre a reieșit că în multe sectoare tinerii nu au dat importanța cuvenită studiilor cărților tehnice. Este un lucru greșit. Experiența fruntașilor naștri ne arată că trebuie să facem din cărțile tehnice de specialitate și în general din literatura tehnică, tovarășii nedeșpărtați în munca noastră. Exemplul comunistului Iosif Cristof, responsabilul brigăzii noastre și al altor muncitori vîrstnici din atelier e cit să poată de convingător în acest sens. Ei au, datorită citirii literaturii tehnice, cunoștințe profesionale de specialitate bogate, multilaterale.

În legătură cu problema dobîndirii unei înalte calificări

profesionale. În discuții s-a arătat că în multe brigăzi de producție din diferite sectoare, cursurile de minim tehnic la înmat pe tineri cu fondul principal de cunoștințe profesionale. Pentru brigăzi, o altă formă foarte eficientă de ridicare a calificării profesionale s-a dovedit a fi orele tehnice. În ceea ce privește acestea? Iată, la secția II de pildă, s-a stabilit ca odată pe săptămînă, tinerii din brigadă să discute, spre exemplu, împreună cu inginerii și muncitorii vîrstnici cum trebuie executată o anumită piesă. După ce piesa respectivă va fi executată de un tînr din brigadă, se va discuta concret calitatea execuției piesei pe operații, defectele constatate, ce trebuie făcut pentru a evita acestea.

SABINA BARBU

(Continuare în pag. 3-a)

Un grup de pionieri din Iași lucrînd la amenajarea gradinilor din fața Casei pionierilor din localitate.

Foto: V. ANDREI

Să facem orașul și satul nostru tot mai frumos Ne înfrumusețăm fabrica

În urmă cu câteva săptămîni, comitetul U.T.M. de la Fabrica de penicilină din Iași a făcut o analiză a activității brigăzilor utemiste de muncă patriotică. Cu acest prilej am stabilit și principalele obiective pe care le vor realiza brigăzile utemiste de muncă patriotică din fabrica noastră în cîntea celui de al III-lea Congres al partidului. Astfel noi am stabilit ca unul din obiectivele principale ale brigăzilor să fie acțiunea de înfrumusețare a fabricii. Brigăzile urmas să contribuie la amenajarea unor spații verzi în fața și în incinta fabricii, amenajarea de alei și rondouri cu flori, amenajarea terenurilor de fotbal, volei, baschet și tenis, plantarea a 2200 puieți în parcul din fața fabricii.

Și iată că n-au trecut decît câteva săptămîni și obiectivele propuse în mare parte au și fost realizate. Tinerii din fabrică au efectuat pînă acum peste 6500 ore muncă patriotică. Au fost amenajate zona verde din fața fabricii, finitina artizanală, terenurile de fotbal și volei, au fost plantați puieți. În prezent se lucrează la plantarea ultimilor metri de alei, se sădesc florile în rondouri și se lucrează la amenajarea celorlalte terenuri de sport.

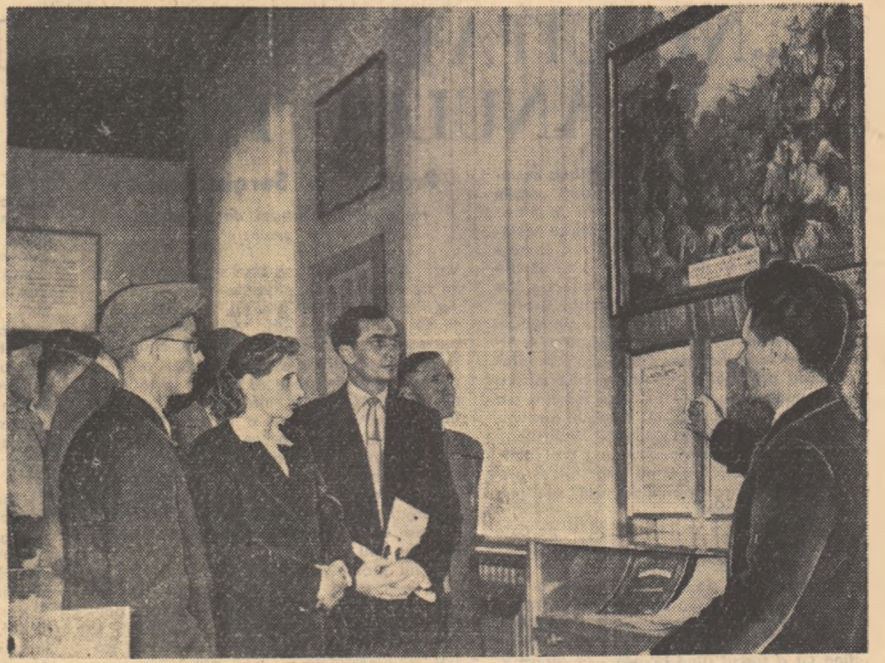
FELICIA BILU
secretara comitetului U.T.M.
al Fabricii de penicilină-
Iași

Parcul tineretului

SUCEAVA (de la corespondentul nostru)

În mijlocul comunei Pătrăuți, regiunea Suceava, exista pînă nu de mult un teren de aproape 5 ha nefolosit. Pe la începutul lunii martie, într-o adunare generală U.T.M., tînrul Gheorghe Marosic, secretarul comitetului U.T.M. a propus utemistilor din comună să transforme acest teren într-un parc care să devină un loc de recreere pentru cetățenii din comună. Tinerii au primit cu însuflețire propunerea.

Mobilizați de organizația U.T.M., tinerii comunei, încadrați în două brigăzi utemiste de muncă patriotică, au participat zi de zi la executarea lucrărilor de amenajare a parcului. Astfel s-au plantat 15.000 puieți, s-au amenajat nenumărate alei cu flori, s-au instalat bănci construite de tineri.

Un grup de colectiviști din raionul Pecica, regiunea Timișoara în vizită la Muzeul de Istorie și P.M.R. din Capitală.

Foto: I. A. SANDU

Înaltă prețuire adusă unui carnet de comsomol

În orașul-grădina Soci, unde brazii laolaltă cu mestecenii, palmierii și chiparoșii coboară pînă în apele legănate ale mării, se află o casă enume, pe care, vizitînd-o, înțelegi mai deplin ce fel de oameni sînt comunistii. Este casa în care și-a petrecut ultimii săi ani de viață și de luptă scriitorul Nicolai Ostrovski, autorul romanului „Așa s-a călît oțelul”.

Am intrat în casa aceasta. Amintirile reînviata de vocea mame, dulce, a tovarășei Ecaterina Ostrovskaja, (sora scriitorului, care l-a îngrijit pînă în ultima clipă a vieții) a transformat muzeul pentru cîteva clipe într-o casă plină de viață. Atunci și acolo, noi, vizitatorii, am auzit parcă vîful anilor 1917-1919, l-am văzut pe Colea copil, brigadier, ostaș, am stat lîngă căpătîiul lui în anii de suferință și l-am ascultat glasul plin de încredere în victorie. Chipul tînr al lui Nicolai Ostrovski, care ne privea din fotografii, hainele lui de soldat ce păreau abia dezbrăcate, mobilele care au părăsit mult din intimitatea unei case locuite, florile proaspete de pe masă, totul ne-a umplut de emoție și ne-a creat sentimentul unei autentice înțineri cu eroii legendari care și-a dăruit viața pînă la ultima picătură de sânge cauzat de război. Prezentate de aceea care a trăit alături de aproape de scriitor, fotografiile ne-au devenit mai intime, au prins viață, le-am continuat cu ochii imaginației. Vizitînd casa mamei din Soci am înțeles mai bine sensul vieții acestui erou.

Alături de fotografia gării din Septova unde Kolea, la 11 ani, hătîuit de foame, și-a început lupta pentru existență, se află un carnet modest. Este carnetul ce conștinea întîlnirea lui Nicolai Ostrovski în Comsomol în anul 1919. Anjoanjamentul față de organizația care i-a dăruit acest carnet a dat sens înțregii sale vieți. Odată cu el, Kolea a primit o pușcă și două sute de gloanțe pentru a intra direct în luptă, să apere revoluția. Feul în care Ostrovski a răsunat tineretului comunistilor Partidului a umplut de glorie carnetul de comsomolist cu nr. 8.144.911. Nicolai Ostrovski, adolescent

cu o constituție fizică plăpîndă, lipsit de hrană, de haine, de încălzire, răspunde chemării partidului și muncește a larmă întrecuță cu îndrîzneală, ca pe front, pentru construirea unei linii ferate pe care să se poată transporta mai mult lemn de foc pentru populație. Abia ridicat din pat după tifos, el, în calitate de secretar al organizației de Comsomol din care făcea parte, pleacă primul să lucreze cîte douăsprezece ceasuri pe zi în oapă înghețată a Nevei, ca să îndepărteze slămirile de gheață, pentru a face posibil transportul lemnului și alimentelor pe plute.

Pe front, apărînd revoluția, tînrul ostaș Ostrovski din armata lui Budioni dă dovadă de un curaj deosebit. Deși rănit de zece ori, el refuză să iasă din luptă. Cînd un glonț dușman îi la parțial vederea și îi rănește grav coloana vertebrală, comsomolistul Nicolai Ostrovski, care avea numai 20 de ani, nu vrea să se lăpăce cu gîndul că trebuie să plece acasă să se odihnească și să-și îngrijească sănătatea. El rupe certificatul medical prin care se hotărîse pensionarea sa și pleacă să muncească în calitate de comisar la un punct de graniță, expunîndu-și viața în luptele cu contrabandistii.

În ciuda voinței ferme de a rămîne ostaș activ, trupul, pradă rănilor primite pe front, începe să-l trădare. Este condamnat la orbire și paralizie generală progresivă. Dar comsomolistul Nicolai Ostrovski nu concepea viața în alara luptei, a activității. Fiind condamnat la întînăric și nemăcar, o singură armă îi mai era accesibilă: arma cuvîntului scris. Hotărîste deci ca în coloana constructorilor, în locul său, să trîmbie figurile legendare de eroi literari, care să apîndă inimile tineretului. Și comsomolistul orb, paralizat, căruia lupta nu-i dăduse răgazul să se instruiască, începe o muncă imensă pentru a-și apropia cultura, tîrpat indispensabil în munca oricărui scriitor. În programul zilnic pe care și-l alcătuieste sînt comsocate lecturi 18 ceasuri. Pe o rubrică intitulată „cîntă timp morții”, reprezentînd ceasul rezervat la prînz pentru masă și odihnă.

Sînt emoționante filele scrise de mîna — adesea neîndeminatec — a prietenilor și tovarășilor săi care l-au înconjurat cu căldură, însuflețindu-l încrederea în talentul său, ajutîndu-l în clipele grele, ale începutului muncii de creație. Scriind în asemenea condiții de luptă îndrîzită cu zecele de obstacole pe care l-a ridicat în fața boala, Nicolai Ostrovski

LUCIA OLTEANU

(Continuare în pag. 3-a)

Din viața și munca tineretului

Vizitînd Muzeul regional din Arad

Muzeul regional din Arad, în care sînt expuse numeroase obiecte și documente de valoare istorică, contribuie activ la educarea tineretului din localitate. De multe ori în sălile muzeului gazdăși vîstăzi profesori și elevi veniți să studieze o serie de documente descoperite în regiune sau în jurul orașului Arad. În ultimul timp tinerii vizitatori ai muzeului s-au oprit cu interes în fața obiectelor descoperite în marginea comunei Zădăreni, unde s-a găsit un cimitir sarmat din secolele III-IV. Printre obiectele descoperite aici sînt un colier de mîrgela lung de 4 m, podonbe de fier, bronz etc. Descoperiri interesante au fost făcute în ultima vreme și în comuna Sinpetru German, unde s-a găsit un mormînt din secolul VIII în care fusese îngropat un căldreș cu calul și armura lui, precum și mai multe monede de aur cu chipurile unor împărați bizantini.

Economii prin inovații

Cu cîteva luni în urmă, tinerii din atelierul de bobinaj al Uzinelor „Klement Gottwald” din Capitală, au fost primii din uzină care au răspuns inițiativei tinerilor de la „Mai” Ploiești. Și lozina „Nici un leu respicit, fiecare leu fructificat” a devenit obiectivul principal în întrecere. Pînă acum, cele mai bune rezultate le-a obținut brigada fetelor „8 Martie”, de la pregătitori-bobine. Ultima lor raționalizare, folosirea deșeurilor de bandă uleiată la izolarea cotelor de bobine, a adus o economie de peste 1000 lei. Succese a reușit și brigada condusă de tînrul Gheorghe Tău. Propunerea utemistului Aurel Iancu, prin care barele de cupru de la mofoarele de 40 și 55 kw. au fost scurtate cu cîțiva zeci de centimetri, aduce azi brigăzii o economie de peste 4.000 lei.

Întrecerea care se desfășoară în prezent în cîntea celui de-al III-lea Congres al partidului constituie un nou imbold în obținerea de rezultate frumoase. Alături de angajamentul colectiv de a executa numai produse de bună calitate, tinerii din atelierul de bobinaj și-au propus să realizeze o economie de 200.000 lei. Întrebuințarea judicioasă a materialelor neferoase, ca și aplicarea pe scară largă a inovațiilor și raționalizărilor, au făcut posibilă îndeplinirea și depășirea angajamentului. Recent, tinerii din atelierul de bobinaj au raportat conducătorilor uzinei că au obținut în total 249.000 lei economii.

PETRE MIHAI
ajutor montor

Succesele tinerilor de la G.A.S. — Oradea

Tinerii muncitorilor de la G.A.S. Oradea, sub conducerea organizației de partid și mobilizații de organizația U.T.M., obțin noi și frumoase rezultate în muncă. Crescătoarea de pul, Olga Paclaci, de exemplu, a crescut, în această primăvară 900 de pul, realizîndu-și și depășindu-și sarcinile de plan. Print-o bună îngrijire a pulilor, hrînirea lor rațională, ea a preîntîmpinat pierderile.

De asemenea, tinerii din brigada pomicolă, îndrumați de comunistul Eugen Malosinschi, au executat lucrări de bună calitate la întreținerea și îngrijirea livezilor, ceea ce constituie o bună garanție pentru obținerea unei recolte bogate de fructe.

GHEORGHE RUSU
sudur

Citiți

Pag. 2-a

Din viața universitară

Bilanțul muncii științifice studentești

La sfîrșitul lunii aprilie, a avut loc tradiționala manifestare științifică studentească: Conferința pe țară a cercurilor științifice, desfășurată în cîntea celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Împărțită pe secții, în șase centre universitare — București, Cluj, Iași, Timișoara, Orașul Stalin, Petroșani — conferința a reunit cele mai bune lucrări științifice ale studenților. Publicăm mai jos cîteva impresii și aprecieri ale unor cadre didactice, asupra lucrărilor susținute în cadrul conferinței.

SECȚIILE DE ȘTIINTE SOCIALE ȘI ȘTIINȚE ISTORICE

— prof. univ. TUDOR BUGNARIU, decan al Facultății de filozofie a Universității „C. I. Parhon” din București:

— Conferința ce s-a desfășurat la București a intrunit, în cele două secții ale ei (secția de științe sociale și secția de științe istorice) cele mai bune lucrări elaborate de cercurile științifice studentești din țară, în domeniul științelor sociale și ale istoriei. Nivelul lor științific și orientarea lor ideologică, spiritul partinic și combativitatea care caracterizează cele mai multe din lucrările prezentate, ca și nivelul discuțiilor, dovedesc cu prisosință pregătirea temeinică a participanților la conferință și atenția tot mai mare de care se bucură în rîndurile studenției noastre cercurile științifice studentești.

Această manifestare îmbucurătoare a tineretului nostru studios, care își începe ucenicia în cercetarea științifică încă de pe băncile facultății, la care am asistat în cele două zile consacrate dezbaterilor, arată că stu-

dențimea noastră răspunde tot mai mult, prin muncă, sirguință, interes pentru cercetare, la grîja părintească pe care i-o acordă partidul și guvernul, străduindu-se să se pregătească în așa fel încît să poată deveni schimburi de mine calificat al cercetătorilor consacrați din patria noastră.

Apreciînd valoarea lucrărilor prezentate, am fînit seama aîtd de nivelul lor științific și de contribuția pe care au adus-o autorii în domeniul de cercetare respectiv, cît și de orientarea lor. Fără îndoială, deși, în ansamblu lucrările au conșpus cerințelor, noi toate lucrările au stat la același nivel științific și teoretic. Unele au răspuns celor mai severe exigențe, reprezentînd lucrări care denotă maturitate, stăpînire a materialului cercetat și a metodelor de cercetare, altele au constituit încercări meritorii și promițătoare, care trebuie însă continuate, desăvîrșite.

Dintre lucrările prezentate la această conferință considerăm valoroase, în ordinea disciplinei lor (și nu a valorii lor) următoarele:

Lucrarea „Caracterul revoluționar și superioritatea umanismului socialist”, elaborată de studenții Popescu Vasile și Tînjăreanu Elena din anul V filozofie — Universitatea „C. I. Parhon”, tratînd o problemă de mare actualitate teoretică și practică, corespunde celor mai exigente criterii. Deosebit de importante sînt concluziile lucrării, care subliniază că realizarea în fapt a adevăratului umanism, a umanismului socialist, nu poate fi conceput decît ca trecînd prin lupta de clasă a proletariatului, prin revoluția socialistă și dictatura proletariatului. Prin analiza profundă a materialului cercetat, prin conținutul politic și prin forma gîlășă a expunerii, lucrarea dovedește nu numai pregătirea temeinică, dar și maturitatea și calitățile de cercetători ale autorilor ei.

În mod deosebit aplecînd lucrările din domeniul științelor economice. Astfel, lucrarea „Cu privire la unele aspecte ale uzurii morale a mijloacelor de muncă în socialism”, prezentată de studentul Guranda Dumitru (anul V — economie generală, Institutul de științe economice „V. I. Lenin”), a tratat o problemă teoretică și practică deosebit de importantă. Meritul ei constă în faptul că a reușit să sintetizeze ideile valoroase pătoretoare la uzura morală a fondurilor fixe în socialism, din literatura economică actuală, exprîmîndu-și punctul său de vedere în această problemă cu argumente convingătoare.

Celelalte lucrări din domeniul economiei: „Unele aspecte ale introducerii turnării de precizie cu modele lubrificate, ca tehnică nouă, în scopul creșterii productivității muncii și a scăderii prețului de cost la Uzinele „Steagul Roșu” — Orașul Stalin (Mircea Victor, Carpan Traian și Mocanu Ion anul IV — economie generală „V. I. Lenin”), „Unele rezerve de creștere a productivității muncii și de reducere a prețului de cost în construcțiile de locuințe” — aspecte generale de pe șantierul Întreprinderii de construcții montaj nr. I — București, lucrare realizată de Radu Ștefan și Grigorie Petre, anul IV — economie generală, Institutul de științe economice „V. I. Lenin”, și altele, sînt lucrări de un nivel științific corespunzător. Ceea ce este demn de subliniat este că, pe lîngă faptul că toate lucrările sînt rezultatul unor cercetări serioase și îndelungate în întreprinderi industriale, de construcții sau agricole, ele tratează probleme deosebit de actuale cu aplicații practice în economia noastră națională. Studenții cercetători, îndrumați de cadrele didactice, se lăsa în general de a merge pe drumuri bătătorite în cercetarea științifică, căută căi noi, studiază, cercetează numeroase documente, trag concluzii valoroase teoretice și practice.

O serie de alte lucrări din domeniul istoriei s-au remarcat, (Continuare în pag. 2-a)

temistul Gh. Popa de la laboratorul Fabricii de țevi din Iman, dă o atenție deosebită rafinării bucurilor de filetat țevi.

Foto: I. V. ALEXANDRU

Prin reducerea consumurilor specifice

Colectivul Uzinelor clujene „noy Herbak” este cunoscut întreaga țară nu numai prin produsele sale de calitate, ci și prin faptul că de aici a rînit valoroasa inițiativă de a realiza cele mai mici consumuri specifice.

Muncitorii acestor uzine au onomiat în primele patru luni anul 2.700 m.p. piele, 00 m.p. meșină și alte importanțe cantități de materii prime. Din aceste economii au fost aduse 25.600 perechi de încălțăminte. În cîntea Congresului ecivului uzinei s-a angajat să realizeze, din materiale economisite, 50.000 perechi de încălțăminte de bună calitate.

Tot în primele patru luni ale anului colectiviștii Fabricii „Klement Gottwald” din Capitală a economisit 1.000 dm.p. de piele, 17.250 talpi și altele.

De la lansarea chemării la recere în cîntea Congresului partidului și pînă acum muncitorii Fabricii „Străduința” din anii a economisit peste 000 dm.p. de piele. Economisite pînă la luna aprilie sînt ale față de cele realizate în rînd.

Datorită aplicării tot mai gîlășe a acestei inițiative de recere întreprinderii din țară ramură s-a economisit primul trimestru o cantitate de 1000 dm.p. de piele. Consecvența 150.000 perechi încălțăminte.

(Agerpres)

Au efectuat prima prășială la porumb

Numeroase gospodării agricole de stat din regiunea Bucurii sînt printre cele care au început să efectueze prima prășială la porumb. Pe mări suprafețe efectuat prășiala la porumb gospodăriile agricole de stat de Mavrodin, Ciuperceni și retu.

În total, gospodăriile agricole de stat din regiune au prășit tîmbul, în cele cîteva zile de dă a început această lucrare circa 8.500 de ha.

Gospodăriile agricole de stat la regiunea București au fă-pînă acum prășiala pe circa 000 de hectare cultivate cu tîmb și floarea-soarelui.

(Agerpres)

lenă Roman este una dintre nunciatoarele fruntașe de la atelierul de bobinaj, fire sinte- tice al Fabricii de reton din Săvinești.

Foto: A. VIERU

Ce au învățat tinerii la cercul politic

Se apropie închiderea anului de învățămînt politic de organizație. Timp de câteva luni, propagandiștii și cursanții și-au unit eforturile pentru a-și însuși lecțiile cuprinse în programele în vederea largirii orizontului lor politic și ideologic pentru a putea înțelege mai bine politica partidului nostru, a fi mai înarmați în lupta pentru traducerea ei în viață. Pentru a cunoaște cum s-a produs acest proces, am organizat acum cîteva zile o discuție cu tinerii care frecventează cursul seral U.T.M. din organizația de bază strungarie „la Uzina „Tudor Vladimirescu” din Capitală.

— Toate lecțiile auzite în anul acesta — spune unul dintre cursanți — precum și convorbirile organizate pe marginea lor, ne-au ajutat să cunoaștem mai bine politica partidului în principalele domenii ale vieții noastre. Cursul seral ne-a ajutat să înțelegem izvorul acestei politici — învățămîntul marxist-leninist — dar și felul în care putem noi, fiecare om al muncii, fiecare tînăr, să contribuim la înfăptuirea ei. De fapt în această direcție un merit revine propagandistului — comunistul Anton Dumitru care ne-a ajutat să facem legătura dintre cunoștințele teoretice și realitatea noastră: munca în producție, sarcinile de organizație, viața de toate zilele.

— Am să vă dau un exemplu — a intervenit în discuție Iezorul Ion Pirtea. Noi discutăm mereu despre mărirea productivității muncii. Intr-o una din lecții mi s-a explicat amănunțit ce reprezintă productivitatea muncii, am învățat că socialismul presupune o productivitate foarte ridicată. Și firește că am înțeles bine tot ce ne s-a explicat. Apoi au venit documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, care au fost studiate profund în cercul nostru. În viziunea sa, tovarășul George Gh. Dej, arăta că 80 la sută din creșterea producției industriale în anul 1960 va trebui realizată pe seama creșterii productivității muncii. Aceasta înseamnă că ridicarea productivității muncii nu este o noțiune generală, ci o sarcină de fiecare zi pentru întreaga clasă muncitoare — deci și pentru mine. Când am înțeles acest lucru mi-am concentrat atenția mai mult asupra muncii pe care o desfășor, asupra mașinii la care lucrez, precum și asupra pieselor de care răspund. Și am ajuns la concluzia că în munca mea sînt resurse inepuizabile pentru mărirea productivității muncii. Așa, de pildă, cînd lucrez la bulonul central arc, printr-o singură trecere a frezei scoteam un singur bulon. Eu am făcut un dispozitiv care m-a ajutat ca la aceeași bucană a frezei să scot șapte buioane, ceea ce a contribuit la creșterea productivității muncii.

— În convorbirea avută și alți cursanți au vorbit despre hotărîrea lor de a contribui cu toate puterile lor la înfăptuirea politicii partidului nostru, referindu-se la posibilitățile lor concrete, și, firește, la sarcinile pe care le-a trasat partidul în domeniul creșterii producției industriale. Mărirea productivității muncii, reducerea prețului de cost, realizarea unor însemnate economii, sînt chemări ale partidului care au devenit obiective ce fac parte din programul lor de muncă zilnică. Și un amănunt care a fost puzibil în convorbirea noastră: spiritul gospodăresc, economic de care sînt animați tinerii.

— Partidul ne învață — spune Matei Marin — că pentru realizarea țelurilor noastre este important fiecare bănuț de a

cărui justă întrebuințare și economisire trebuie să se îngrijească fiecare. Și Matei Marin se îngrijește sistematic, zi de zi. Este cunoscut în secție ca unul din tinerii care realizează cele mai multe economii (de la începutul anului a înscris în contul său personal circa 2.000 lei), care a creat un dispozitiv de găurit țevile suportului incalzitor de la troleibuse, ceea ce, în afara economiei pe care o aduce, a făcut suportul mai aspectuos, de mai bună calitate.

— Dar despre mulți cursanți se pot spune lucruri asemănătoare. Strungarul George Ilie împreună cu un coleg de muncă a făcut o inovație care a modificat caseta troleibusului, aducînd o economie de circa 9.000 lei; Căcoș Marin — unul din cursanții fruntași — a economisit circa 300 kg metal; Miștrana Ion dă produse numai de bună calitate.

— Felul în care muncim în producție — încerca să sintetizeze unul din participanții la discuția noastră — este cea mai bună dovadă că ne-am însușit politica partidului nostru. Dar nu numai atât. Înarmați cu cunoștințele politice înșușite la cerc putem exercita o influență bună și asupra celorlalți tineri din secție. Iată, de pildă, o dovadă: pentru a-și ajuta pe tinerii cu mai puțină experiență în producție s-a ajuns la nivelul fruntașilor am creat de curînd — în cîntecul celui de-al III-lea Congres al partidului, o brigadă de tineret. Nu putem încă vorbi de rezultatele ei, dar cu siguranță că ne vom atinge țelul propus.

Redînd răspunsurile tinerilor legate îndeosebi de sarcinile pe care partidul le pune în fața industriei, nu înseamnă că ei nu s-au referit și la celelalte domenii ale vieții noastre politice și economice, dovedind că de aproape le sînt sarcinile trasate de partid, că de răspunzători se simt pentru înfăptuirea lor.

— Eu mă străduiesc să ajung un bun muncitor — spune Ion Dragomir, un tînăr abia

ieșit de pe băncile școlii profesionale — și consider aceasta una din principalele mele îndatoriri de utemist, de om care urmează cuvîntul partidului. Dar în același timp am considerat că o datorie a mea s-a-mi ajut familia care trăiește la țară să înțeleagă justețea politicii partidului nostru de transformare socialistă a agriculturii. Despre problema aceasta am învățat și la școală și în cercul politic. Nu odată mi-am imaginat cum va arăta satul nostru cînd va fi complet colectivizat. Și nu odată am discutat cu părinții mei despre acest viitor luminos. Iar cînd părinții au intrat în întovășire a fost una din cele mai ferice zile din viața mea.

Este greu să redai tot ce au spus tinerii în această discuție. Pentru că ei au vorbit și de sarcinile ce le revin în apărarea cuceririlor noastre revoluționare și despre grija partidului pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, despre politica externă de pace pe care o duce statul nostru și despre faptul că ei urmează în viața lor personală îndemnul partidului, străduindu-se să trăiască demn, frumos civilizată. Dar mai greu este să redai atmosfera în care s-a desfășurat discuția. Pentru că tinerii au vorbit cu o tărie, cu dragoste despre partid, despre ceea ce reprezintă partidul pentru fiecare dintre ei. Nici n-aș putea găsi o încheiere mai bună pentru rîndurile de față decît cuvîntul unuia dintre tineri:

— În partidul nostru credem și de aceea îl urmăm fiecare cuvînt — spune strungarul Marin Constantin. Tot ce a făcut și face partidul o face spre binele clasei muncitoare, spre binele întregului popor. Și dacă în cerc ne străduim să înțelegem profund politica partidului nostru, o facem pentru a o putea traduce mai bine, mai repede în viață.

M. VIDRAȘCU

— Eu mă străduiesc să ajung un bun muncitor — spune Ion Dragomir, un tînăr abia

— Eu mă străduiesc să ajung un bun muncitor — spune Ion Dragomir, un tînăr abia

— Eu mă străduiesc să ajung un bun muncitor — spune Ion Dragomir, un tînăr abia

— Eu mă străduiesc să ajung un bun muncitor — spune Ion Dragomir, un tînăr abia

Iată în fotografie cîțiva tineri din cadrul cercului tinerilor, naturaliști din comuna Dăbuleni, regiunea Craiova. Ei ascultă cu atenție explicațiile pe care le dă profesorul de științe naturale cu privire la funcționarea microscopului.

Foto: N. STELORIAN

Înaltă prețuire adusă unui carnet de comsomol

(Urmare din pag. 1-a)

— A fost creat pe minutul său erou literar Pavel Korceaghin.

Parolele cu muncă de creație, scriitorul a folosit toate căile pentru a participa la viața obștească, pentru a se simți în front. Citea cu frigiditate presă, urma fără frecvență cursurile Facultății de marxism-leninism, întreținea o strînsă corespondență cu nenumărați tineri și adeseori adresa prin radio comsomoliștilor chemări înfocătoare la luptă pentru stăruirea patriei.

Amințindu-și cum și-a petrecut scriitorul ultimele luni din viață, cînd era perfect conștient de apropierea morții, tovarășul Ostrovskia ne-a povestit nenumărate amănunte care oglîndeau frumusețea morții, zguduătoare a eroului. Scriitorul, care se grăbea să trăiască, care încerca să cîștige de la viață zile și ceasuri în plus de muncă

pentru a avea timp să-și termine opera înainte de moarte, nu se lăsa copleșit nici măcar o singură clipă de durată sau, el se îngrijea în permanență să stimuleze munca și viața bună a tovarășilor din jurul său. Mamei, pe care o iubea și o respecta nespus, încerca să-i alunge durerea, încredințînd-o că se simte admirabil, împărțîndu-i rezultatele muncii sale de creație din ziua respectivă sau invesind-o cu tot felul de glume. Secretarele sale, care îl dictau lucrările direct la mașină, îl procura cărți de literatură pentru ca ea să nu se plictisească în timp ce el depunea eforturi supraomenești ca să elaboreze într-o formă aproape definitivă unele episoade. Cînd în ultima fază a bolii părăsește viața, unde nu avea să se mai întoarcă niciodată, el adresează prietenilor și familiei sale cuvinte de îmbărbătare, asigurîndu-i că ere să revină cînd va scăsa împreună însoțit prin chiperoși sau tovarășii părăsirei în zori de zi. Așa era Nikolai Ostrovski. Chiar după moarte, scriitorul prin eroul său Pavel Korceaghin, cu care se asemăna pînă la identitate, a rămas odată de tovarășii Pavka Korceaghin a fost prieten drag al Zolei Kosmedianskaja, el prin exemplul său a dat forță morții multor comsomoliști în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Astăzi, prin cele 13 milioane de exemplare ale romanului „Așa s-a călcat otelul”, el cutreieră lumea și-și găsește pretendenți prieteni.

Din însemnările grăbite rămase în jurnalul ostășilor căzuți în timpul celui de-al doilea război mondial, din nenumărate exemplare ale romanului „Așa s-a călcat otelul”, purtate în ranițele ostășilor roșii, străpune de gloanțe, spulberate de focul explozivilor, înțeleși ce minuni poate săvîrșiți și după moarte omul care a dat tot trup și suflet cauzei patriei.

Prima sa economie de viață, Nikolai Ostrovski a înțeles că de glorie modestă sau carnet de Comsomol.

Atmosfera eroică a casei din Soci simple sufletul vizitatorului de o neîmormîntă admirație pentru omul care a găsit în el resursa cel de bogată pentru a se ridica deasupra cruntelor sale nenorociri personale și de o simț dăru cu ardor pînă în ultima clipă a vieții tel ceea ce avea mai bun, lupta pentru triumful cauzei scumpe a comunismului.

Conferirea titlului de „Doctor Honoris Causa” în științe filologice, prof. dr. Jean Sarrailh, rectorul Universității din Paris

Miercuri la amiază a avut loc în aula Universității „C. I. Parhon” festivitatea conferirii titlului de „Doctor Honoris Causa” în științe filologice, prof. dr. Jean Sarrailh, rectorul Universității din Paris.

Au fost de față Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului și Culturii, Atanasie Iuga, președintele Academiei R. P. Române, Mihail Ralea, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, academicienii, membrii corespondenți ai Academiei R. P. Române, membri ai corpului profesoral al Universității „C. I. Parhon”, studenții, precum și reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe.

Au luat parte Jacques Emile Paris, ministrul Franței la București și membri ai Legației Franței.

Prof. Gh. Mihoc, membru corespondent al Academiei R. P. Române, președintele Universității „C. I. Parhon”, a salutat pe prof. dr. Jean Sarrailh subliniind valoarea sa activitate științifică, precum și contribuția sa la dezvoltarea relațiilor culturale româno-franceze.

În aplauzele asistenței, prof. Gh. Mihoc a înmînat prof. dr. Jean Sarrailh diploma de „Doctor Honoris Causa” al Universității „C. I. Parhon”.

După ce a mulțumit pentru înaltul titlu ce i-a fost conferit, prof. dr. Jean Sarrailh a subliniat prinse atît de mare importanță prezintă acest titlu în științele filologice, precum și în științele literare și lingvistice. El a spus că este o expresie a dragății noastre călduțose ca legăturile culturale și prietenii dintre cele două țări și popoare să se întărească din ce în ce mai mult.

Ministerul Învățămîntului și Culturii a oferit miercuri la amiază la Casa universitarilor, o masă cu prilejul zilei în țara noastră a prof. dr. Jean Sarrailh, rectorul Universității din Paris.

Jacques Emile Paris, ministrul Franței la București a oferit un dinușu cu ocazia prezentei în România a prof. dr. Jean Sarrailh.

(Agerpres)

Mesajul delegațiilor sindicale care ne-au vizitat țara către Conferința la nivel înalt

Delegațiile sindicale de peste hotare, care la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Română au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai, în urma unui schimb de păreri au hotărât să trimită un mesaj Conferinței la nivel înalt, care se va deschide la 16 mai la Paris.

Mesajul va fi transmis Conferinței de delegații Conferinței Generale a Muncii din Franța și delegația Unimii Sindicatelor Confederați „Force Ouvriere” din regiunea pariziană.

Dăm în continuare conținutul mesajului:

„Delegațiile sindicale de peste hotare care au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai la București și reprezentanții ai Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Română împărtășesc unanim părerea că în epoca noastră este posibilă instaurarea unui climat de coexistență pașnică între toate statele și sistemele sociale diferite și de colaborare rodnică între popoare. Eliberarea omului de povara înarmării și utilizarea în scopuri pașnice a uriașelor resurse materiale și umane destinate în prezent scopurilor militare, va deschide întregii lumi perspectiva unui viitor luminos.

Indiferent de rasă, convingeri politice sau religioase, indiferent

de afiliarea sindicală internațională, sindicatele și oamenii muncii de pretutindeni doresc fierbinte pacea. De aceea, ei au salutat plini de optimism înțelegerea între șefii guvernelor celor patru mari puteri cu privire la înlăturarea de la Paris, de la care popoarele cer și așteaptă să aducă un aport important în rezolvarea problemelor vitale de care depinde consolidarea păcii în lume și viitorul fericit al omenirii.

Alături de oamenii muncii din lumea întreagă, carem Conferinței la nivel înalt să tindă seamă de glasul popoarelor și să acționeze pentru realizarea unei depline destinderi în relațiile internaționale, pentru coexistență pașnică între toate statele și rezolvarea tuturor problemelor litigioase pe calea tratativilor.

Alături de oamenii muncii din lumea întreagă, carem Conferinței la nivel înalt să depună toate eforturile pentru realizarea unei acord în problema germană și înlăturarea oricărei pericol de reînviere a militarismului german, pentru adoptarea unui plan progresiv de dezarmare generală, totală și controlată, pentru încetarea experiențelor nucleare și instaurarea unei păci trainice în lumea întreagă”.

(Agerpres)

INFORMAȚII

În cursul zilei de miercuri au părăsit Capitala delegațiile sindicale din Algeria, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. China, R. P. Iugoslavia, R. P. Ungaria, Uniunea Sovietică, care la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. Română au participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai în țara noastră.

La plecarea delegațiilor au fost onduite de membri ai Prezidiului Consiliului Central și Sindicatelor, activiști ai sindicatelor.

Delegația Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. România care a participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai în R. P. Ungaria s-a înnoapoiat în Capitală.

(Agerpres)

Primirea ambasadorului Turciei de către ministrul Afacerilor Externe al R.P. Române

Miercuri, 11 mai, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Române, Avram Bunaciu, a primit în audiență pe ambasadorul

extraordinar și plenipotențiar al Turciei la București, İzzet Aksatur, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor de acreditare.

Fiecare brigadă — un colectiv fruntaș

(Urmare din pag. 1-a)

— Evitarea oricărei defecțiuni, pentru realizarea piesei cu minimum de material și în minimum de timp. La o altă oră tehnică, de pildă, muncitorii cei mai buni vor face o demonstrație practică a felului cum își organizează locul de muncă. Pe baza acestei demonstrații se vor purta discuții, se vor trage concluzii.

O formă concretă, practică de ridicare a tuturor tinerilor din brigăzi la nivelul fruntașilor o constituie și intrajutorarea.

În cadrul discuțiilor tinerii au erolat de pildă că la secțiunile II, cele 10 brigăzi au fost la început organizate la întâmplare. Unele din ele cuprîneau un număr foarte mare de fruntași, iar altele un număr mare de tineri mai slab pregătiți. Efectele negative ale unei astfel de organizări s-au văzut și în organizarea intrajutorării. Acolo unde brigăzile erau lipsite de muncitori cu o înaltă calificare profesională, spre exemplu la secțiunile II, practic nu s-a putut organiza locul de muncă. Pe baza acestei demonstrații se vor purta discuții, se vor trage concluzii.

— La noi — au spus în cadrul discuției tinerii din brigada comunistă Iosif Cristof — procentul admis de rebuturi a scăzut în ultimele săptămîni ale lunii aprilie cu 20 la sută și datorită faptului că am organizat intrajutorarea tovarășească.

Și pentru că au văzut din astfel de exemple din munca brigăzilor conduse de comunisti, efectele pozitive ale intrajutorării, organizațiile U.T.M. au început să ia măsuri pentru extinderea intrajutorării tovarășești în muncă. Mulți tineri au arătat în mod concret cum o fost organizată și ce roada a dat intrajutorarea în brigăzile lor. Iată de pildă ce a spus Ion Platan, responsabil unei brigăzi de la strungarie.

— Pentru că să realizăm produse de calitate, să obținem economii nu la un mod întâmplător și vremelnic, ci organizat și continuu, noi am reorganizat brigăzile în așa fel ce forțele

fiecăreia dintre ele să fie cât mai omogene. În cadrul brigăzilor am organizat ajutoarele tovarășească a celor mai puțin experimentați dintre tinerii. Cum am înțeles noi intrajutorarea înseamnă că ajutama pe tinerii mai slab pregătiți, să le explicăm cunoștințele, metodele de muncă ale muncitorilor fruntași. Dar intrajutorarea nu este numai o acțiune unilaterală, nu înseamnă că muncitorii fruntași trebuie să-și explice, să-și învețe pe cei mai slab pregătiți iar acesta să stea pasiv și, cum se spune, să-și lăse pe o neche și să-și lăse pe alba. Intrajutorarea înseamnă că tinerii să solicite acest ajutor, să manifeste interes, să asculte, să învețe din experiența muncitorilor fruntași. De aceea, noi am încercat să folosim critica împotriva celor care deși muncesc mai slab, nu învețau din experiența muncitorilor fruntași.

Cînd la sectorul de prelucrare mecanică Ovidiu Chiru, Carol Hent, Nicolae Pop și alți tineri, deși li s-a pus la îndemîna ajutorul muncitorilor fruntași, experiența acestora, nu învețau și continuau să nu folosescă din cele 40-50 minute sau erau delăsători și dezordonăți la locul de muncă, în brigăzi s-a lăsat atitudine imediat împotriva acestora. Atitudinea aceasta a colectivelor brigăzilor i-a determinat pe tinerii indisciplinați să se îndrepte.

În discuția responsabililor brigăzilor de tineret din uzină s-a dezbătut în afară de practicile bune folosite pînă acum pentru ridicarea muncii tuturor brigăzilor la nivelul unor colective fruntașe în întrecere și despre alte aspecte ale muncii brigăzilor cărora pînă în prezent organizația U.T.M. nu le-a dat suficientă atenție.

S-a arătat, de pildă, că pînă acum brigăzile n-au folosit în măsura în care trebuie experiența muncitorilor vîrstnici. În brigăzile de la sectorul II montaj, de la tăbiară și chiar în cele de la sectorul II prelucrare mecanică, sînt cuprinși foarte puțin muncitori vîrstnici cu înaltă calificare. În brigada de la turnătorie condusă de comunistul Iosif Cristof și în alte brigăzi unde există muncitori vîrstnici, spiritul de răspundere, atmosfera, efervescența creșterea în muncă este mai puternică. De aceea organizațiile U.T.M. din sectoarele omintite sub îndrumarea organizațiilor de partid trebuie să se îngrijească de în cel mai scurt timp brigăzile de tineret să cuprîndă pe cei mai buni dintre muncitorii vîrstnici ai uzinei.

Din această discuție, organizațiile U.T.M. de la Uzinele „Unirea” din Cluj a tras importante concluzii privind mobilizarea și înarmarea la sporiți contribuții acestuia la îndeplinirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă în cîntecul celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Pe baza concluziilor trase, organizațiile U.T.M. luată măsuri privind întărirea organizațiilor mai temeinic a brigăzilor, privind ridicarea calificării tinerilor și în mod special privind organizarea ajutorării tinerilor mai slab pregătiți din brigăzi.

FESTIVAL BEETHOVEN

— Viitorul concert al Filarmonicii „George Enescu” va avea loc în noua sală a Palatului R.P.R.

— Da, minunata podăcă arhitectonică înălțată de curînd în centrul Capitalei va găzdui patru prime parturi la 14 mai, un concert simfonice. S-a anunțat că la primul concert dat de filarmonica bucuresteană în noua sală a Palatului R.P.R. va răsună muzica Titanului simfoniei, o celui mai iubit compozitor, gânditor înaintat, înaripat luptător pentru marile idealuri ale omenirii.

— Festivalul Beethoven va începe cu uvertura Leonora nr.3. Eu știu că simfoniele și concertele se numărătoază! Doar nici un compozitor nu și-a numerolat uverturile.

— Adevărat, însă pentru opera „Leonora” Beethoven a scris patru uverturi.

— De ce?

— Leonora (Fidelio) este singura operă lăsată posterității de Beethoven a cărui creație vădește predelecția către muzica instrumentală. După ce a auzit în premieră (1805), compozitorul a revenit în cîteva rînduri asupra lucrării. E un exemplu de probitate artistică, semnificativ în ceea ce privește conștința tendință a artistului către perfecțiune. „Am născut-o în chinurile celei mai mari” — spune compozitorul, desupra operă; de aceea o iubea al atît de mult! Uvertura pe care o scrisese pentru premieră nu i-a satisfăcut exigențele. Urmărind să anticipeze prin uvertură conținutul operii, scria trebuia să-și crease un frontispiciu simfonie

strîns legat de starea sufletească a personajelor centrale, de momentele cruciale ale acțiunii, Beethoven a purces la compunerea unei noi lucrări de acest gen care a deschis premiera. În 1806 scrie încă o uvertură, mai demodă din ideea pe care o intruchipa spectacolul.

— Aceasta din urmă este, deci a treia, cu alte cuvinte „Leonora” nr. 3, pe care o vom auzi. Dar în ce constă legătura ei cu spectacolul?

— Trebuie să știm că opera preamărăște dragostea și spiritul de jertfă ale unei femei, Leonora, care reușește să-și scape de la moarte pe soțul ei, Florestan, întîmplat pe neașteptate de către un crud guvernator — Pisarro. Legătura uverturii cu opera nu constă numai în faptul că redă simfonice atmosfera unor scene, ci în acela că cîntecul, reproduce din materialul ei melodice.

— Este, după cite înțeleg, o lucrare cu caracter programatic.

— Sigur; în introducerea ei lentă sînt evocate intonațiile înguștătoare ale monologului lui Florestan care zace jertfec în lanțuri; sonnetele de trompetă ce se aud la un moment dat ca de departe amintesc scena în care gonistul închisorii anunță soseala lui Don Fernando, acela care va dispune eliberarea lui Florestan și pedepșirea crudului Pisarro. Iar mișcarea furtunoasă ce încheie uvertura înfățișează bucuria libertății, o triumfului dreptății împotriva silinciei. Opera Leonora este printr-un din suflet protestator demn de

Dirijor George Georgescu

— Știu că Beethoven a cîntat cu ardor eroismul: Prometheus, Coriolan, Egmont, Leonora sînt cîteva exemple. În centrul convorbirilor despre viață și lumea ale compozitorului se situează imaginea eroului care iubeste mai presus de orice dreptatea, libertatea, care este gata să se jertfească pentru ele dînd vieții, prin luptă și viață, o nouă înfățișare, rosturi mai bune și mai

cile instrumentelor. Glasul, vocea omenească, solistă și corul — reprezentînd colectivitatea — vin să se adauge arhestrilor. Ideea de a uni vocile cu ansamblul simfonice îl urmăresc de năvălă vreme pe auturul Simfoniei a 9-a.

— Cunosca o fantezie pentru pian, vor și orchestra de Beethoven. Este anterioară?

— Da. A fost scrisă în 1808, deci cu 16 ani înainte de a 9-a. În finalul ei auzim o melodie foarte înrudită cu tema principală, așa numitul refrain al bucuriei, din ultima simfonie.

— Ce cuvinte folosește finalul simfoniei?

— Soliștii vocali — un cvartet alcătuit din două voci feminine și două bărbătești — și corul mixt, pe patru voci, cîntă pe versuri extrase din „Oda bucuriei” de Schiller, marele scriitor contemporan lui Beethoven.

— Poate fi înțeles finalul vocal — orchestral al simfoniei ca un fel de cantată?

— S-ar putea.

— Dar de ce nu este de sine lățător, de ce este precedat de țigite părți simfonice?

— Simfonia este o lucrare alcătuită de obicei, din patru capitole. Pentru prima oară în istoria muzicii, Beethoven leagă aceste părți într-o desfășurare ascuțit unei idei centrale.

— Bănănuș că e o referință la Simfonia a 3-a, străbătută de la un câspăt la celălalt de un motiv caracteristic, așa numitul „motiu al destinului”.

— Înțelegem.

— În Simfonia a 9-a avem de a face cu vreun astfel de motiu?

— Nu! Însă la începutul ultimei părți se confruntă o serie de elemente anterioare, reținute din celelalte mișcări: moșca eroică, agitate, ori liniștite, meditative. Iată deci că finalul o strîns legat de părțile celălalte, apare ca o sinteză și o încorporare a lor.

Chimaraa baritonului: „Prietenii!... Haiideți să cîntăm cîntec plin de farmec, de joc îndăltător... opune forțelor trecutului, suferințelor și năzuințelor lui neîmplinite — bucuria deplină. Este bucuria înfăptirii omeniirii, înțelegerea năvalnic sau etnică, imnic, ce se răsună din toate piepturile, din toate instrumentele. Este supremul mesaj umanist adresat de Beethoven posterității.

Renarocabilul compozitor sovietic D. Sostakovič scria că Beethoven a intruchipat ca ni-meni altul vechiul și al popoarelor despre pace, usul despre libertate și frație. De aceea, influența lui Beethoven este afi de puternică, de aceea aparține al lumii întregi, tuturor ocelora cărora le este scumpă libertatea și libertatea popoarelor”.

Titanul simfoniei nu a aparținut numai epocii lui. Forța delănțată a creației sale nu s-a istovit, nu a părăsit pămîntul odată cu moartea compozitorului. Ea saltațată fără încetare conștiința umanității, pînă cînd din lume vor fi iganite farțele întinericului, reacțiunii.

EUGEN PRIGOPE

In curînd

pe ecranele Capitalei

O producție a studioului cinematografic „București”

Participați săptămînal la

TRAGERILE DUBLE

se extrag în total 18 numere

